

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An in dictis diebus, quibus ex indulto Papæ non potest celebrari in privato Oratoto, si habeat Bullam Cruciatæ, possit quis ex hoc alio privilegio celebrare, sacru[m] audire, & præcepto Ecclesiae ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

suffragari, & exceptio firmat regulam in contrarium: & quia secus verba illa: *exceptis diebus Pasche*, &c. nihil operarentur; & quia limitatio Priuilegij ad aliquos casus eundem effectum operatur, ac si tale priuilegium in tali casu nunquam manasset: & quia, sicut qui extra Parochiam sine licentia Parochi Eucharistiam tempore Paschatis recipit, non satisfacit Præcepto communicandi in Pasceate; vel qui in loco interdicto sacrum in die festo audit, Præceptum Ecclesie non implet: ita, qui in loco prohibito, vel illis diebus minime priuilegiato Missæ interfuit, Ecclesie præcepto minime satisfaciunt. Et ita hanc sententiam contra Homobonum tenet Garcias *vbi supra*, & alij.

RESOL. XXVIII.

An in dictis diebus, quibus ex indulto Papa non potest celebrari in priuato Oratorio si habeat Bullam Cruciatam possit quis ex hoc alio priuilegio celebrare, Sacrum audire, & præcepto Ecclesie satisfacere?

Et quid est dicendum si Episcopus, prohibeat sub pena etiam excommunicationis, ne aliquis celebret vel audiat Missam in Oratorio priuato aliqua die ex solemnioribus; an non obstante tali prohibitione, priuilegiatus possit per Bullam Missam facere celebrare, vel audire, in eodem Oratorio, secluso contemptu, & scandalo? Ex p.9. tract.1. Ref.14.

Olim in Ref. quæ hic est inf. 55. & vide doct. 55. & Ref. eius primæ nor.

§.1. **A**ffirmatiuè olim respondi. Et hanc sententiam me citato tenet nouissimè Pater Bardi in *Bull. Cruciatæ, part. 2. tr. 2. c. 6. sect. 1. num. 15.* qui citat Rodriguez, Trullench Ludonicum de la Cruz, & alios; vnde per extensum eius verba apponam; itaque sic ait; dico primò hanc secundam sententiam mihi probabilem videri, & posse tata conscientia sequi; quia et si per Bullam minime concedatur licentia extruendi Oratorium Priuatum, vt in eo celebretur; tamen posita approbatione, licet virtute illius breuis apostolici particularis in diebus solemnioribus nequeat in eo Oratorio Ecclesie Præcepto satisfieri, tamen virtute Bullæ poterit Priuilegiatus Sacrum audire in eo Oratorio, & præcepto Ecclesie satisfacere, quoniam Bulla absolutè, & sine limitatione indulget, vt in tali Oratorio priuilegiatus per bullam valeat, vel ibi celebrare, si Præbyter sit, vel celebrare facere; si igitur Pontifex voluisset limitationem aliquam facere, sanè illam fecisset, sicuti de facto eam ponit in breuibz particularibus, in quibus erectio Oratorij ad sacrum faciendum conceditur.

2. Dico secundò: Limitatio illa, quam addit Riccius de die Paschæ non placet, quia falso nititur fundamentò, supponit enim ipse in Bulla inueniri exceptionem illam de die Paschæ, quòd tamen non est ita, nam exceptio Paschæ solum vt patet ex textu, ponitur pro susceptione sanctissimæ Eucharistie, quæ ex Præcepto est sumenda non autem ponitur in concessione aliarum gratiarum, inter quas est facultas assistendi sacro. Rursus probatur conclusio alio argumento, quia nulum apparet fundamentum huius exceptionis, cum absoluta sit concessio.

Sup. hoc ibidè, sed absq. excommunicationis præcepto, significat à lin. 6 & in alia Ref. eius annot.

3. Dico tertid: si Episcopus prohibeat sub pena etiam Excommunicationis, ne aliquis celebret, vel audiat Missam in oratorio priuato aliqua die ex solemnioribus, non obstante tali prohibitione priuilegiatum posse per Bullam Missam facere celebrare, aut audire in eodem Oratorio, secluso contemptu, & scandalo docet Emmanuel Rodriguez, Trullench. & Diana locis citatis. Et ratio est, quia cum istud Priuilegium à Pontifice emanauerit, & sine relatione ad Ordinarium,

nisi quoad visitationem, & approbationem, idcirco semel posita approbatione, facultas, quæ datur per Cruciatam, non poterit ab Episcopo impedi. Verum hanc opinionem ex prædictorum Auctorum mente retuli, ipse autem suaderem, vt in hoc Episcopi mandato obtemperetur.

4. Dico quartò: Potestas ista, quæ per Bullam datur, locum habebit etiam in alieno Oratorio. Conclusionem, licet sub his terminis ab alio positam non viderim, nihilominus sequitur ex principiis iactis: quoniam in ipsa Bulla simpliciter conceditur, posse audiri sacrum in Oratorio, & cum nulla fiat limitatio ad Oratorium proprium, nulla erit sufficiens ratio coarctandi verba ipsius priuilegij: Hucusque Pater Bardi, qui optimè aduertit, quòd hac facultate, & maxime in festis solemnioribus, & exceptis vti non debent priuilegiati, vt aduertunt authores, qui hanc tenent sententiam affirmatiuam, proinde in praxi consulendi sunt, vt celebrent in publicis Ecclesiis vel ibidem sacro interfint, nisi aliqua congrua, & rationabilis causa occurrat, ob quam conuenienter iudicetur in aliqua die etiam magnæ solemnitatis non fore rectè rationi dissentaneum, vt in Oratorio præceptum Missæ adimpleatur.

5. Nec definam hinc apponere verba Quintanaduénas in *Theol. moral. tom. 1. tract. 7. singul. 33. num. 5.* licet ex virtute indulti à papa, vel nuntio obtenti in priuato Oratorio vnica solum Missa quotidie dici queat, & nec vnica diebus exceptis Paschatis, Resurrectionis, &c. nec à Regulari sine sui prælati licentia; omnia hæc ex Cruciatam licent, & ipso quod supponatur, vt supponi debet, Oratorij priuilegiu à Papa, vel eius Nuntio concessum, & ab ordinario approbatu: hoc enim non prohibetur in Cruciatam. Ita ille, qui citat Rodriguez, Enriquez, & Trullench. Vide etiam, me citato, *Lezanam in san. tom. 4. verb. Oratorium, n. 3.*

6. Sed cum hæc omnia olim satis probabiliter dici poterant, vide lector nò hodie recitanda sint propter declarationem sacre Congregationis Concilij, de qua mentionem feci, vbi supra, in fine Resolutionis 5.

RESOL. XXIX.

Quomodo sunt intelligenda verba que apponuntur à Pontifice in Indultis concessis solitis de Oratoris priuatis, sine tamen iurium Parochialium præiudicio? Et notatur in Oratoris priuatis Regularium licere administrare Sacramenta omnibus personis subiectis Superiori Regulari, cuiusmodi sunt Nouitij, Tertiarij, & alij actu seruientes, & commensales intra loca mansura Ex p.9. tract.1. Ref.15.

§.1. **R**espondeo, quod ex declaratione Cardinalium tenet Quintanaduénas in *Theol. moral. tom. 1. tract. 7. singul. 33. num. 3.* Quòd hoc præiudicium intelligitur in his, quæ spectant ad sacramentorum administrationem, & alia, quæ ipsi Parochia de iure debita attendunt; in aliis vero non; seu vt docent Tulch prælati *in sol. to. 1. lit. C. concl. 330.* Farin. *sacra Rotæ Rom. decis. 126. n. 1. to. 1. part. 1.* Quando dicitur sine præiudicio alieno, præseruatur ius alienum, seu alteri competens ne ledatur. Adde ex Seraphino *Rotæ Rom. decis. 398. num. 18.* & Barbosa *claus. 9. num. 10.* quòd intelligitur hæc clausula, in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione. Rectè itaque, præter dictum Quintanaduénas, docet noster Molfelius in *sum. tom. 1. tract. 4. cap. 17. num. 73.* quòd citata clausula intelligitur in his, quæ spectant ad sacramentorum administrationem, (nempe vt in die Paschatis Resurrectionis se communicent in Parochia, vel in alijs locis